

2020-24-0154-00004

Skrivelse af 18. august 2020 fra Syd- og Sønderjyllands Politi (3300-89110-00064-20)

I en fårebesætning fandtes dyrene ved en kontrol at være unddraget sufficient fodring og behandling, så de fremstod henholdsvis magre og utrivelige og nogle var døde/døende.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Kan Rådet tiltræde embedsdyrlægens vurdering om, at lammene i besætningen gennem en længere periode på 2-3 måneder har været syge eller haft adgang til for lidt eller for ringe foder, hvilket må antages at have ført til lammenes meget dårlige foderstand samt de afkræftede og døde lam?

Svar ad 1:

I en kontrolrapport fra Landbrugsstyrelsen fra 24. januar 2020 anføres det: ”... sås to bokse med hhv. 36 gimmerlam i den ene og 16 vædderlam i den anden ... I den ene boks lå tre døde gimmerlam Alle tre lam var meget magre og blev vurderet at være døde inden for de sidste par døgn. De havde ikke tegn på at være blevet aflivet I boksen med gimmerlam lå et lam ..., som var meget magert. Lammet lå på siden og bevægede benene lidt, men var ikke i stand til at rejse sig. Dyret var apatisk og moribund (døende) og blev aflivet af ejer under kontrollen ... I boksen med vædderlam lå endnu et lam (uden øremærke), som var meget magert. Det forsøgte et par gange at komme på benene, men måtte opgive. Lammet blev aflivet af ejer under kontrollen De øvrige vædder- og gimmerlam så utrivelige ud, og mange af dem havde områder på kroppen, hvor ulden var gubbet/faldet af, mens klaser af løs uld hang ned fra dyrene. På de dyr, der ikke havde uld på ryg eller ribben, var det tydeligt at se, at de var meget magre. Ribben, torn- og tværtappe samt hoftehjørner var synligt skarpt fremtrædende ... Ejer oplyste, at lammene var kommet på stald først i december og havde allerede dengang været tynde. Ejer oplyste endvidere, at der var døde mange lam, siden de var kommet på stald, og at dyrene ikke havde været tilset af en dyrlæge. At der havde været høj dødelighed blandt lammene blev yderligere bekræftet af Fødevarestyrelsens fund af mange fåre-/lammekadavere bag stalden.”

Under kontrolbesøget blev besætningens praktiserende dyrlæge kontaktet. Denne blev afhørt d. 11. juni 2020 og udtalte: ”... at hun som dyrlæge havde behandlet besætningen ... I forbindelse med besøget den 29. januar 2020 konstaterede hun, at lammene var ramt af betydeligt vægttab. I den forbindelse forsøgte hun at finde årsagen ved at aflive og obducere to lam. Undersøgelsen viste, at lammene havde orme i mave og tarmsystemet, men ikke i leveren, som kunne være årsagen til vægttabet. Adspurgte om hvad årsagen til vægttabet kunne have været, forklarede afhørte, at sigtede begik en typisk fejl ved behandling af diarree i besætningen. Behandling for diarree var typisk at være restriktiv med tilskudsfoder og fodre udelukkende med hø for at standse diarree. Sammensætningen af høet, som sigtede fodrede med var ikke tilstrækkelig for at stille dyrenes protein og kulhydrat behov. Høet var mere egnet til heste end til får.”

Lægges ovennævnte og det medfølgende billedmateriale til grund, finder Rådet det overvejende sandsynligt, at lammene, har været unddraget sufficient fodring og behandling, så de ved kontrollen fremstod henholdsvis magre og utrivelige.

Spørgsmål 2:

Må lammenes tilstand, herunder afmagringen, antages at have været let erkendelig for besætningsejeren i forbindelse med det daglige tilsyn med dyrene?

Svar ad 2:

Ja. Lægges svar ad 1 til grund, finder Rådet, at lammenes tilstand med afmagring og øget dødelighed ved de daglige tilsyn har været tydelig og let erkendelig. Deres situation skulle for længst have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at de var blevet sufficient fodret og tilset af en dyrlæge og behandlet. Syge dyr burde være flyttet til sygeboks, løbende underkastet omhyggelig vurdering og rettidig indgriben, herunder løbende tilset af dyrlæge eller aflivet, før lidelserne fik det beskrevne omfang.

Spørgsmål 3:

Burde lammene have været tilset af dyrlæge og sat i behandling på et langt tidligere tidspunkt?

Svar ad 3:

Ja. Se svar ad 2.

Spørgsmål 4:

Vil Rådet karakterisere den generelle behandling af lammene i besætningen som en uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3?

Svar ad 4:

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Syge og tilskadekomne dyr skal have en passende behandling. Retter dyrene sig ikke på denne behandling skal dyrene aflives, eller en dyrlæge skal konsulteres eller genkonsulteres, hvis en allerede iværksat behandling viser sig ikke at være tilstrækkelig effektiv.

Lægges ovennævnte og det medfølgende billedmateriale til grund, finder Rådet, at lammene, ved at være unddraget sufficient fodring og behandling, således at flere døde som følge heraf, og et lam fremstod moribund, har været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke er behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til deres behov. Rådet finder, at lammene samlet set har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 5:

Vil Rådet karakterisere behandlingen af det døende lam med CKR-nr. ... som uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3?

Svar ad 5:

Se svar ad 4. Rådet forudsætter, at der spørges til behandlingen af lammet frem til, at dette blev aflivet.

Spørgsmål 6:

Vil Rådet karakterisere behandlingen af lammet uden øremærke, som var meget magert og ikke kunne komme på benene, som uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3?

Svar ad 6:

Se svar ad 4. Rådet forudsætter, at der spørges til behandlingen af lammet frem til, at dette blev aflivet.

Spørgsmål 7:

Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, anmoder jeg Dem om også at oplyse det.

Svar ad 7:

Sagen giver ikke anledning til yderligere bemærkninger.

Afgørelse:

Tiltalte ejer af fårebesætning blev straffet med fængsel i 60 dage, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9, jf. § 1 og § 2, nu dyrevelfærdslovens § 68, stk. 3, jf. stk. 2, stk. 1 og 12, jf. § 2 og § 3, og bekendtgørelse nr. 558 af 1. juni 2011 om opbevaring m.m. af døde produktionsdyr § 14, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, jf. stk. 2, og § 9, stk. 1.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte frakendtes betinget retten til at beskæftige sig med fårehold. Tiltalte beholdt dog retten, hvis tiltalte ikke igen inden for 3 år fra endelig dom overtrådte dyrevelfærdslovgivningen på en sådan måde, at retten skulle frakendes ham.